

blive indsat lange Boggievogne paa III Klasse. Jeg vil henstille til den højtærede Trafikminister ogsaa at stille sig velvillig til denne Sag og gøre, hvad han kan for, at Generaldirektoratet holder sit Løfte, saa Forholdene paa Nordbanen i en nær Fremtid kunne blive noget bedre end hidtil.

Dernæst vil jeg henstille til den højtærede Indenrigsministers Overvejelse, om det ikke var muligt, at den 5 Øres Porto, der nu gælder til Hellerup og Gentofte, kunde udstrækkes til Lyngby. Jeg ved godt, det vil koste nogle Penge, men det er ikke noget stort Beløb, det drejer sig om. Og der er det uheldige Forhold, at mange næringsdrivende i Lyngby maa betale Strafporto for Breve, de modtage, frankerede med 5 Øres Mærker, fordi Publikum tror, at Portoen til Lyngby er 5 Øre, den er 10 Øre. Selv om Forandringen ikke kunde ske straks, vil jeg være Ministeren taknemmelig, hvis han vil tage Spørgsmaalet under Overvejelse.

Jeg har fra Jernbanebrevsamlernes Forening modtaget Anmodning om at lægge nogle Ord ind for dem i Anledning af en paa Finansloven foreslaaet Bevilling til en Lønningsforbedring for disse Folk; den gælder ikke alene Jernbanebrevsamlere, men ogsaa Postekspeditører. I 1907 vedtog Folketinget at forhøje Lønningerne for disse Tjenestemænd med 70,000 Kr., og det bestemtes ved en Anmærkning paa Finansloven, at 3 Aar efter, altsaa i 1910, skulde disse Lønninger tages op til Revision. Det er nu sket paa nærværende Finanslovsforslag. Der stilles Forslag om at forhøje dem med et Beløb paa 16,000 Kr. Men der er foretaget den mærkelige Bestemmelse, at en Del af de nuværende Jernbanebrevsamlere ikke skal have Del i den Lønforhøjelse, som deraf kan flyde. Med andre Ord, disse Jernbanebrevsamlere, der den 1. April næste Aar skulde have Forhøjelse af deres Lønninger i Henhold til den nuværende Lønningslov, ville ikke opnaa en saadan Lønningsforhøjelse, de ville blive ringere stillede end tidligere. Der er endda ikke saa faa af disse Jernbanebrevsamlere, som ville falde ind under denne uheldige Bestemmelse, og det er efter min Mening en ganske forkert Vej at gaa at reformere saaledes, at de, som nu sidde inde med Stillinger, enten faa mindre, hvad der her er Tale om, eller overhovedet ikke kunne blive delagtige i Lønningsforhøjelsen, idet de ikke kunne stige over den Løn, de have. Jeg kan ikke tro, det er Meningen. Selve Systemet

er man ikke ked af, men af den Maade, hvorpaa Fordelingen sker, og jeg mener da, at der kunde ske en Forandring heri uden i væsentlig Grad at forøge de 16,000 Kr. Det vilde være en Retfærdighedshandling, om Indenrigsministeren tog under Overvejelse at søge at faa dette Forhold ændret saaledes, at de nuværende Indehavere af disse Stillinger fik Del i den Lønningsforhøjelse, som skal træde i Kraft den 1. April.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Det var Fredag i forrige Uge, at jeg tillod mig at tegne mig paa Talerlisten ved denne Behandling af Finansloven, idet jeg ønskede at fremføre nogle Spørgsmaal om Enkeltheder vedrørende min Valgkreds. Jeg blev derfor noget betænkelig i Dag ved at høre det ærede Medlem fra Kellerup (Leth Espensen) udtale, at de Talere, som her gav sig af med at udtale sig om Ting, der vedrøre deres Valgkredse, nærmest kun gjorde det for, saa vidt jeg forstod, at vise en Slags Honnør overfor deres Vælgere. Det ærede Medlem har nu faaet Svar paa disse Bemærkninger af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Valdemar Olsen), og jeg kan slutte mig til, hvad han sagde i den Henseende, men skal dog tilføje, at det var ret mærkeligt at stille den Slags Formaninger til andre efter at have talt i over 2 Timer og samtidig med at give sig til at nævne Ting fra sin egen Valgkreds og at give en længere Omtale af et Forhold, der ikke en Gang vedrørte Valgkredsen, men nærmest det ærede Medlems personlige Honnør, om jeg maa bruge det Udtryk. Han sagde nemlig sely, at det var en Honnørsag. Det forekommer mig, at det Spørgsmaal ikke hørte hjemme her, Spørgsmaalet drejede sig nemlig om, hvorvidt Interessenter i Viborg Kreditforening skulde have Lov til at vælge Vurderingsmænd sely, saaledes forstod jeg det i alt Fald, eller om de skulde have Indstillingsret. Men som det ærede Medlem sely gjorde opmærksom paa, var Virkeligheden den, at de havde Indstillingsretten, og denne havde de brugt, og den var altid bleven imødekommet fra Ledelsens Side saaledes, at de, som bleve indstillede, bleve ansatte i Stillingen. Naar det er saaledes, har det ærede Medlem fuldkommen Ret i, at det kun er et Honnørspørgsmaal. Men det forekommer mig, at naar det ærede Medlem giver os andre Vejledning med Hensyn til ikke at tale om Valgkredsspørgs-